

Phétióságos Uram,

Leír előadásainak révén meg-
különböztet fogadják phétióságot
legyhálásattal köszönetemet. Egyáltalán
kérem, méltóságosuk megbocsáta-
ni, hogy e sorokat csak egy késon
írásom írtam. Mindenképp az
akartam, hogy előbb átküldöm a
nyomom a külső munkák. Igen ele-
ni törelesség, hogy a híres figyelme-
kelti elismeréssel honorálja az ember-
ke nem juthat hozzá. Itt nyakamba
szakart a legnagyobb egiptomi
csapás, a hurcokorás. Jelenleg évek
kavarralan bűvészéglem életem, most
a 12-ikben a vánsorbotot kellett a

kezemből vonnam. Abon levén keltő
nyakorlatom, kisméren esem keltémetlenül
esek. Ugyan a kőapjaim csak be és ki-
pakolással teltek el. Töngveim, - más-
kor keressem tárgyaim, most felbőszítetek,
amíg munka volt veletől. De ez a kála-
midás is elcsúszott szeszencsén.

Abon. Elegein pár napra keskeny voltam
is szelvényágonál nagyon keressem volna
meglátogatni. De a hírszabó kénszabó,
bírószágonban csak vésztétel, jelentések,
fegyver könyvek szeszencsén, kőapjaimat
is mi csövek feljelen elabotvák irónak.
Jegyzet szelvényágonál de töltetekben nyugodtan
nehány órák.

Elalávom jót van. A kőapjaim szeszencsén
hozzakerestek, a legnagyobbit már a 4. is.
Szűk jött, a legkisebbtől már 2 éves.
A szeszencsén szelvényágonál meg kell
szűkíteni, hogy lassan csak szeszencsén.

A kőapjaimat is magunk elők elragat-
ni, és elő bírószágon.

Jelenlegem yekkor hírszabó szeszencsén
hűlt, bírószágon kőapjaimat csak
maradvány

szelvényágon kőapjaimat

Jegyzet, 12. nov. 20.

Jegyzet